

شلوار خاکی رنگ نپوشید!

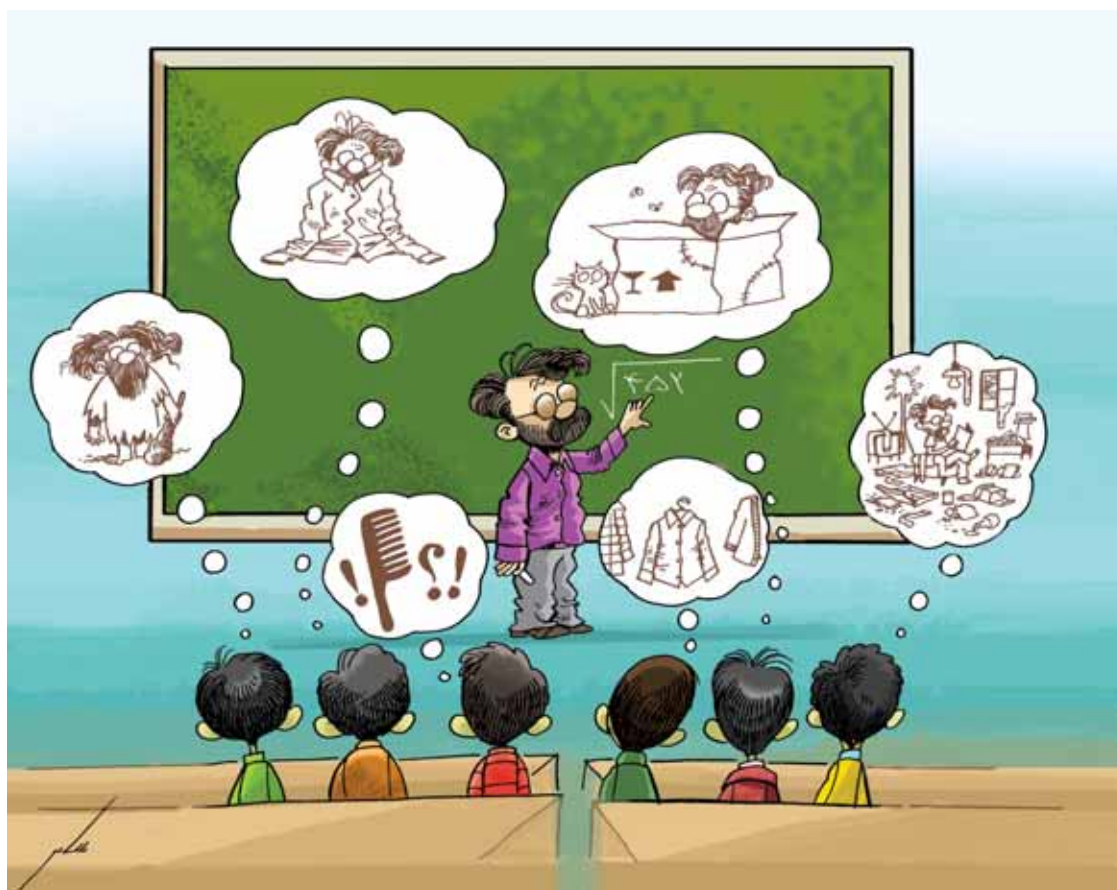
اپیدمی پوشیدن شلوارهای خاکی رنگ در میان معلم‌های آمریکایی و گاهی آسیایی باعث شده است این نوع رنگ از شلوارهای مردانه به مظهر تکرار و یکنواختی در لباس معلم بدل شود. با وجود تنوع بسیار لباس‌ها و شلوارهای مردانه از لحاظ رنگ و طرح، دلیل اصرار معلم‌های آمریکایی به پوشیدن این شلوارها هنوز مشخص نیست!

محیط مدرسه و کلاس درس بیش از هر جای دیگری نیازمند فضایی شاد و پرنشاط است تا شرایط روحی دانش‌آموزان را برای کسب علم‌آموزی و یادگیری درس‌ها آماده کند. یکی از عواملی که به داشتن فضای مناسب کمک می‌کند، پوشش معلم است که نقش مهمی در آموزش دارد. بسیاری از مسئولان آموزش و پرورش کشورهای گوناگون بر این عقیده‌اند که معلم‌های مدارس نیز باید طبق ضوابط خاص، یونیفرم‌های یکدست بپوشند. آنان برای قطعیت‌بخشی به نظر خود به مشاغلی اشاره می‌کنند که در آن‌ها افراد لباس یکدست می‌پوشند. بحث لباس فرم در مدارس، تنها ایجاد نظم و ترتیب در محیط آموزشی نیست. بحث ارتباط متقابل با دانش‌آموزان و فضای آموزشی در میان است. لباس‌های تکراری در قالب «یونیفرم» با رنگ‌هایی تیره و یکنواخت، بی‌حوصلگی و یکنواختی هر چه بیشتر را سبب می‌شوند. اگر معلم‌ها در مدرسه، تأکید روایات را مبنی بر پوشیدن لباس‌هایی با رنگ شاد و روشن مبنای پوشش قرار دهند، تأثیر مثبت زیادی بر آموزش و فضای ذهنی دانش‌آموزان خواهند گذاشت. در اینجا به تعدادی باید و نباید در مورد لباس معلم‌ها، که نه تنها در ایران بلکه در سراسر دنیا مطرح است، اشاره می‌کنیم.

آموزش خوب در لباس خوب

راهنمای پوشش معلم‌های آقا در مدارس و تأثیر آن بر یادگیری

مجتبی ناطقی

سایزتان را بدانید!

این نکته را بیش از همه باید به معلم‌های آقا متذکر شد. خانم‌های معلم معمولاً این نکته را به خوبی رعایت می‌کنند و لباس مناسب سایزشان را می‌پوشند. اما آقا معلم‌ها به سایزتان توجه کنید و لباس خیلی تنگ یا خیلی گشاد نپوشید. برخلاف تصور معلم‌ها، دانش‌آموزان به جزئیات دقت می‌کنند و همه چیز را زیر نظر دارند. حواس بچه‌ها به اضافه وزن و کاهش وزن شما هم هست. آن‌ها می‌دانند امروز نسبت به هفته‌ی قبل چاق‌تر شده‌اید یا لاغرتر!

کمی، فقط کمی، به‌روز باشید!

نیاز نیست آخرین مدها را دنبال کنید و یا طبق مد لباس بپوشید. اما اگر هنوز طرفدار لباس‌های دهه‌های ۶۰ یا ۵۰ ایران هستید، باید نظرتان را عوض کنید و کمی به‌روزتر بپوشید. حداقل به نحوی لباس بپوشید که دانش‌آموزان را به یاد دهه‌ی خاص، گروه خاص یا مناسبت خاصی نیندازد!

تی‌شرت یقه‌دار سه دکمه ممنوع!

به اندازه‌ی موهای سر هستند معلم‌هایی که در آمریکا تی‌شرت یقه‌دار سه دکمه را با شلوارهای خاکی‌رنگ می‌پوشند. تی‌شرت‌هایی که به گفته‌ی منتقدان، خودشان به شاه‌ماهی شباهت دارند، از این جهت که کمی جدی‌اند و کمی شوخ! پس نمی‌توان این لباس را گزینه‌ی مناسبی دانست.

عطر بزنید!

غیر از اینکه خودتان عطر می‌زنید، می‌توانید فضا را نیز با خوش‌بوکننده‌ها معطر کنید.

رنگی فکر کنید، رنگی بپوشید!

از رنگی پوشیدن نترسید. ترس از رنگی پوشیدن، به‌خصوص در بین معلم‌های آقا بسیار رایج است. معلم‌ها معمولاً رنگ‌های تیره را به رنگ‌های روشن و شاد ترجیح می‌دهند. متأسفانه برداشت همه از رنگ شاد رنگ‌های قرمز، صورتی و نارنجی است، در صورتی که می‌توان با رنگ‌های آبی و سبز هم تنوع خاصی به پوشش معلمی بخشید.

به شلوارهای «چندجیب» نه بگویید!

کسی که این نوع شلوارها را اختراع کرد، احتمالاً تنها یک موضوع را مدنظر قرار داده و آن مشغول کردن مشتری‌هایش به جیب‌های به‌دردنخوری بوده است که در این شلوارها به کار رفته‌اند. نکته اینجاست که معلم در طول ساعت کاری خود در کلاس درس و در محیط مدرسه، به این تعداد جیب هیچ نیازی ندارد!

شبهه دانش‌آموزان نپوشید!

وقتی پدر و مادرها شما را در خیابان یا نزدیک مدرسه می‌بینند، باید بتوانند شما را از دانش‌آموزان تشخیص دهند. باید بدانند شما معلم هستید نه رهگذری در خیابان. پس اگر از جمله معلم‌هایی هستید که فکر می‌کنید با تی‌شرت گشاد و شلوار جین مورد اعتماد به‌نظر می‌رسید، باید بگوییم خیر! اصلاً این‌طور نیست!

کتانی‌های سفید؟ آخر چرا؟

کتانی‌های بزرگ و سفیدرنگ را می‌توان گزینه‌های خوبی برای معلم‌های ورزش دانست. تصور پوشیدن کتانی با شلوار و پیراهن مردانه یا مانتو و شلوار زنانه و کمی رسمی، کمی دور از حالت عادی است. با وجود اینکه ممکن است معلم در این کفش‌ها احساس راحتی کند، اما تکرار و اصرار به پوشیدن چنین کتانی‌هایی، ایده‌ی خوبی نیست! پیشنهاد ما به معلم‌های عزیز، کفش‌های چرم و معمولی است. خانم‌ها نیز دقت کنند که کفش‌های پاشنه‌دار اصلاً مناسب کلاس نیست و علاوه بر سروصدایی که در کلاس ایجاد می‌کند، ممکن است در حین تدریس نیز محل باشد و برای شش هفت ساعت کار مناسب نباشد.

به آرایش غلیظ و زیورآلات نه بگویید!

آرایش غلیظ و زدن لاک برازنده‌ی خانم معلم نیست. آرایش خاص مو هم برای آقایان به هیچ‌وجه جالب نیست. دانش‌آموزان در طی تحصیل در سنی قرار دارند که از معلم‌های خود الگوبرداری می‌کنند. بنابراین، نوع آرایش مو و صورت در مورد آقایان و خانم‌ها به یک اندازه مهم است. استفاده از زیورآلات نیز پیشنهاد خوبی نیست. به دست کردن حلقه و ساعت کافی است.

داستانک (براساس واقعیت)

چند روزی بود که حوصله‌ی رفتن به آرایشگاه و اصلاح موی سر و صورتم را نداشتم. توجهی به لباسی که می‌پوشیدم نمی‌کردم و تقریباً هیچ نگاهی به آینه نداختم. در همان روزها، یک روز جمعه، به یک مهمانی دعوت شدم. بنا بر شرایط، مجبور به اصلاح ریش و موهایم شدم. صبح روز بعد که در کلاس حاضر شدم، لبخند جالبی روی صورت بعضی از دانش‌آموزانم نشست که تا آن موقع ندیده بودم. تقریباً نیمی از کلاس به‌طور ناخودآگاه به من تبریک گفتند: «مبارک باشه آقا! چه خوش تیپ شدی! آقا چه عجب!» و کلی جمله‌ی مشابه این که بیش از پیش مرا متوجه نکته‌ای کرد که تا آن روز به آن فکر نکرده بودم. آن روز یکی از بهترین کلاس‌هایم بود و حال خوب و نشاط را در چهره‌های شاگردانم می‌دیدم.